

Večjezične zgodbe

Vsi za enega – eden za vse! Večjezične zgodbe (e-knjiga)

Spletna izdaja

Založništvo: Srednja tehniška šola Koper

Povzetki zgodb v slovenskem jeziku: Ana Jurkovič

Slika na naslovnici in hrbtni strani: dijak STŠ Koper Matic Štemberger

Mentorica povzetkov v tujih jezikih: Ana Jurkovič

Prevodi povzetkov (maj 2019 in marec 2023): Artem Bashko, Borys Kalashnikov, Fjolla

Sullejmani, Jelena Đurić, Merhan Zendeloski, Migena Berishaj, Novak Milošević,

Sanel Bašić, Seada Emini (dijaki STŠ Koper)

Jeziki besedil: slovenščina, bosanščina, makedonščina, albanščina, ukrajinščina, ruščina, hrvaščina in srbsčina

Avtorji slikovnega gradiva: Jelka Reichman (Lepa Vida), Marjan Manček (Peter Klepec),

dijakinja STŠ Koper Aleksandra Chiara Saksida (Peter Klepec pred cesarjem, Peter Klepec premaga Turke, Rošlin in Verjanko), Mediaspeed – vir fotografij: Festival Ljubljana (fotografije iz muzikala Cvetje v jeseni)

Slikovno gradivo je bilo uporabljeno v vednosti avtorjev in z njihovim dovoljenjem.

Koper, junij 2023

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID 146857731

ISBN 978-961-96184-1-7 (PDF)

Dostopno na: https://ucilnice.arnes.si/pluginfile.php/6565899/mod_resource/content/2/Ve%C4%8Djezi%C4%8Dne%20zgodbe%2C%20e-knjiga.pdf

Uvodne besede

Pretekla so štiri leta od prvega natisa večjezične knjižice Vsi za enega – eden za vse eden za vse! in zdaj s ponosom predstavljamo izpopolnjeno izdajo.

Prvotno verzijo s prevodi v bosanščino, makedonščino in albanščino smo nadgradili še s prevodi v ukrajinščino, ruščino, hrvaščino in srbščino.

Tudi tokrat so glavno vlogo prevzeli dijaki priseljenci na naši šoli, ki so priskrbeli prevode. Na naslednjih straneh se tako skrivajo pripovedi o Lepi Vidi, Petru Klepcu, Rošlinu in Verjanku in Sosedovem sinu, ne manjka pa niti slovenska klasika Cvetje v jeseni.

Na tem mestu bi se za vso prijaznost radi zahvalili Jelki Reichman, Marjanu Mančku in osebju Festivala Ljubljana, ki so nam dovolili, da v publikaciji uporabimo njihovo slikovno gradivo.

Navsezadnje pa bi svojo hvaležnosti radi izrazili tudi našemu ravnatelju Iztoku Drožini, ki je tudi tokrat podprl našo zamisel.

Upamo, da bo ta knjižica spodbudila še koga, ki se bo lotil česa podobnega, in bo čez čas gradiva za dijake, ki prihajajo v slovenske šole, na pretek.

P. S. To gradivo ni namenjeno temu, da se zapraši na neznanih policah v kakšnem kotu knjižnice, zato ga delite z dijaki na srednjih in z učenci na osnovnih šolah. Naj služi temu, za kar je nastalo!

Ana Jurkovič,
profesorica na Srednji tehniški šoli Koper

LEPA VIDA

Lepa Vida je bila lepa ženska. Imela je starega moža in bolnega otroka, zato je bila žalostna. Nekega dne je k njej prišel črn zamorec in ji rekel, naj gre z njim v Španijo. Tam bo dojila mladega princa in bo imela lepše življenje. Lepa Vida je šla z njim, a kmalu ji je bilo žal. Pogovarjala se je s soncem in luno in izvedela, da je njen sin umrl, mož pa je žalosten in jo išče po morju.

Lepa Vida je jokala in k njej je prišla kraljica. Spraševala jo je, zakaj je žalostna. Lepa Vida se je zlagala, da ji je v morje padla zlata kupica, ko je pomivala posodo. Kraljica pa jo je potolažila, da bo kupila novo kupico. Lepa Vida je bila celo življenje nesrečna.

Lijepa Vida je bila lijepa žena. Imala je starog muža i bolesno dijete, zbog toga je bila žalosna. Jednog dana je došao crni zamorac i rekao joj da ide s njim u Španiju. Tamo će njegovati mladog princa i živjeti boljim životom. Lepa Vida je otišla sa njim, ali je ubrzo požalila. Razgovarala je sa suncem i mjesecom i saznala da joj je sin umro, a muž tužan i da je traži na moru.

Lijepa Vida je plakala i kraljica je došla do nje. Pitala ju je zašto je tužna. Lijepa Vida je lagala da joj je gomila zlata pala u more dok je prala suđe. Kraljica je tješi govoreći joj da će kupiti novu gomilu. Lijepa Vida je cijeli život bila nesrečna.

Прекрасна Вида беше прекрасна жена. Таа имаше стар човек и болно дете, па таа беше тажна. Еден ден дојде до неа црн занает и ѝ рекла да оди со него во Шпанија. Таму ќе ја нахрани младиот принц и ќе живее поубав живот. Прекрасна Вида отиде со него, но наскоро ѝ беше жал. Таа зборуваше со сонцето и месечината и дозна дека нејзиниот син починал, а нејзиниот сопруг бил тажен и ја барал на море.

Прекрасна Вида плачеше и кралицата дојде кај неа. Таа се прашуваше зошто била тажна. Прекрасна Вида се залепи на морето кога миеше садот. Кралицата, сепак, сака да купи нов купувач. Убавата Вида беше несреќна.

Vida e bukur ishte një grua e bukur. Ajo ishte e martuar me nje burre plak dhe kishte një fëmijë të sëmurë, kështu që ajo ishte e trishtuar. Një ditë më vonë, një i zi lodhësi erdhi tek ajo dhe i tha asaj të shkonte me të në Spanjë. Atje do të ushqehet nga një princ i ri dhe do të jetojë një jetë më të mirë. Vida e bukur shkoi me të, por së shpejti ajo u pendua. Ajo foli me diellin dhe me hënen, dhe mësoi se djali i saj kishte vdekur, dhe burri i saj ishte i trishtuar dhe duke kërkuar për të nga deti.

Vida e bukur bërtiti dhe mbretëresha erdhi tek ajo. Ajo pyeste veten pse ishte e trishtuar. Vida e bukur mbërthyer, se deti u hoq nga blerësi i arit kur pinte pjatën. Por mbretëresha i lejoi asaj të blej një të rekupe. E bukur Vida ishte e gjitha e pakënaqur.

Прекрасна Віда була прекрасною жінкою. У неї був старий чоловік і хвора дитина, тому вона сумувала. Одного разу до неї прийшов афро-американець і сказав їй поїхати з ним до Іспанії. Там вона вигодує молодого принца і заживе кращим життям. З ним пішла красуня Віда, але незабаром про це пошкодувала. Вона розмовляла з сонцем та місяцем і дізналася, що її син помер, а чоловік сумував і шукав її по морю.

Красуня Віда плакала і до неї підійшла королева. Вона запитала її, чому вона сумна. Красуня Віда збрехала, що золота чаша впала в море, коли вона мила посуд. Королева втішає її, кажучи, що вона купить нову. Красуня Віда все життя була нещасною.

Лепа Віда была красивой женщиной. У нее был старый муж и больной ребенок, из-за чего она была несчастна. Однажды к ней пришел чернокожий иностранец и предложил ей отправиться с ним в Испанию. Там ей предстояло ухаживать за молодым принцем и жить счастливую жизнь. Лепа Віда согласилась и покинула дом, но вскоре она начала жалеть об этом. Она разговаривала с солнцем и луной и от них узнала, что ее сын умер, а несчастный муж ходит по морю и ищет ее.

Лепа Віда много плакала, и однажды ее навестила королева. Королева ее спросила почему Лепа Віда так грустит, но она соврала и сказала, что уронила в море золотое ожерелье. Королева ее успокаивала, что она купит ей новое ожерелье. Віда до конца жизни осталось несчастной.

Lijepa Vida bila je lijepa žena. Imala je starog muža i bolesno dijete, pa je bila tužna. Jednog dana došao joj je crni zamorac i rekao joj da ide s njim u Španjolsku. Ondje će dobiti mladog princa i živjeti boljim životom. S njim je krenula i lijepa Vida, no ubrzo je požalila. Razgovarala je sa suncem i mjesecom i saznala da joj je sin umro, a muž je tužan tražio ju je po moru.

Lijepa Vida je plakala, a kraljica je došla k njoj. Pitala ju je zašto je tužna. Lijepa Vida slagala je da joj je hrpa zlata pala u more dok je prala suđe. Kraljica je tješi govoreći da će kupiti novu hrpu. Lijepa Vida cijeli je život bila nesretna.

Lepa Vida je bila veoma ljepa žena. Imala je starog muža i bolesno dijete, zbog toga je bila tužna. Jednog dana joj je prišao crnac i rekao da ide sa njim u Španiju. Tamo će dobiti mladog princa i živjeti ljepši život. Lepa Vida je otišla sa njim, ali ubrzo joj je bilo žao. Razgovarala je sa suncem i mesecom i saznala da joj je sin umro, a suprug joj je bio tužan i tražio ju je na moru.

Lepa Vida je plakala i kraljica je došla k njoj. Pitala ju je zašto je tužna. Lepa Vida joj je slagala da joj je u more pala zlatna čašica dok ju je prala. Kraljica ju uteši da ne brine jer će kupiti novu. Lepa Vida je bila nesretna do kraja svog života.

PETER KLEPEC

Peter Klepec je bil majhen pastir, ki je pasel ovce. Njegovi vrstniki so mu pogosto nagajali. Nekega dne je prosil Boga, da mu da moč. Ker je bil Peter Klepec dober človek, mu je Bog željo izpolnil. Rekel mu je, da izpuli grm, brezo in nato hojo. Peter Klepec je to naredil in izvedel, da je res močan.

Nekega dne so v cesarstvo prišli Turki. Ubili so vse, ki so jim prišli blizu. Cesar se je dogovoril, da bo končal vojno, tako da se bosta borila najboljši turški in najboljši cesarski vojak. Peter Klepec je prišel pred cesarja, da se bo boril, a ker je bil na videz majhen in šibek, so se mu vojaki smejali.

Rekli so mu, da če je res dovolj močan, naj v roki zdrobi podkev. Peter Klepec pa je naročil, naj mu prinesejo 7 novih podkev in jih je v eni roki zdrobil. Prišel je dan boja in Peter Klepec je Turku iztrgal roko, nato pa izpulil drevo in pregnal vse Turke iz slovenske zemlje.

Petar Klepec je bio mali pastir koji je čuvao ovce. Vršnjaci su ga često zadirkivali. Jednog dana je zamolio Boga da mu da snagu. Pošto je Petar Klepec bio dobar čovjek, Bog mu je ispunio želju. Rekao mu je da izvuče grm, brezu, zatim da hoda. Peter Klepec je to uradio i otkrio da je zaista jak.

Jednog dana Turci su došli u carstvo. Ubijali su sve koji su im se približili. Car je pristao da okonča rat tako što će se boriti najbolji turski i najbolji carski vojnici. Petar Klepec je došao pred cara da se bori, ali pošto je izgledao mali i slab, vojnici su mu se smijali.

Rekli su mu da, ako je zaista toliko jak, zgnječi potkovicu u ruci. Petar Klepec je naredio da mu donesu 7 novih potkovicu i zdrobio ih u jednoj ruci. Došao je dan bitke i Petar Klepec je Turčinu otkinuo ruku, potom iskorijenio drvo i potjerao sve Turke iz slovenačke zemlje.

Петар Клепец бил мал пастир кој пеел овци. Неговите врсници често го мачат. Еден ден, го замолил Бог да му даде сила. Бидејќи Петар Клепец беше добар човек, Бог ја исполни својата желба. Тој му рекол да ја испушти грмушката, брезата и потоа да оди. Питер Клепец го направи ова и дозна дека е навистина силен.

Piter Klepeci ishte një bari (qoban) i vogël që këndonte delet. Kolegët e tij shpesh e tallnin atë, një dite ai i kërkoi Perëndisë për t'i dhënë atij fuqi. Për shkak se Pjetri Klepeci ishte një njeri i mirë, Perëndia plotësoi dëshirën e tij. Ai i dha fuqi te madhe dhe për ta vertetuar kete tek shoket që e tallnin ai nxori me rrenje një shkurre, një thupër dhe pastaj vraponin gara me shoket,

Еден ден турците дојдоа во империјата. Ги убија сите што се приближија до нив. Царот се согласил да ја прекине војната за да се борат најдобрите турски и најдобри царски војници. Петар Клепец дојде пред царот да се бори, но бидејќи беше мал и слаб, неговите војници се смееја. Му рекле дека ако навистина е доволно

Peter Klepec e bëri këtë dhe gjeti se ishte vërtet i fortë, shoket nuk e tallnin me. Një ditë turqit erdhën në perandori. Ata vranë të gjithë ata që iu afruan. Perandori ra dakord ta përfundoi luftën në mënyrë që ushtari më i mirë turk dhe më i mirë Imperial do të luftojne mes vete. Peter Klepec ishte aty para perandorit për të luftuar, por për shkak se ai ishte i

силен, морал да ги брчи коњите во раката. Петар Клепец му наредил да донесе 7 нови коњи и да ги уништат во една рака. Дојде ден на битката, а Петар Клепец ја извади раката од Турку, потоа го извади дрвото и ги испушти сите Турци од словенчката почва.

vogël dhe i dobët, ushtarët e tij qeshën.

Ata i thanë atij se, nëse ai ishte me të vërtetë i fortë, duhej të shtypte patka në dorën e tij. Peter Klepec i urdheroi ata sjellin 7 patka të reja dhe i shtyp ato në njërën anë. Erdhi dita e ngjyrave, dhe Pjetri Klepec nxorri jashtë Turkun, pastaj nxorri jashtë pemën dhe shkarkoi të gjithë turqit nga toka slllovene.

Петро Клепець був маленьким пастухом, який пас овець. Однолітки часто кепкували з нього. Одного разу він попросив Бога дати йому сили. Оскільки Петро Клепець був доброю людиною, Бог виконав його бажання й сказав йому вирвати кущ та берізку, а вже тоді йти. Петро зробив це і переконався, що він справді сильний.

Петер Клепец был обычным пастухом, пасущим овец. Его сверстники часто над ним издевались. Однажды он попросил бога, чтобы тот ему помог. Из-за того, что Петер Клепец был хорошим человеком, бог выполнил его желание. Бог попросил его вырвать куст, и когда Петер это сделал, то понял, что он стал гораздо мощнее чем раньше.

Одного разу в імперію прийшли турки. Вони вбивали всіх, хто наближався до них. Імператор погодився закінчити війну, заставивши воювати найкращих турецьких і найкращих імперських солдатів. Клепец прийшов до імператора, щоб битися, але оскільки він виглядав маленьким і слабким, солдати сміялися з нього.

Однажды в королевство заявили турки. Они убивали всех, кто вставал у них на пути. Король договорился с ними о том, что войну они решат одним поединком, поединком самого лучшего турецкого война и лучшего королевского война. Петер Клепец пришел к царю с желанием участвовать в поединке, но из-за его

Вони сказали йому, що якщо він дійсно сильний, він повинен розчавити підкову в своїй руці. Петро Клепець наказав принести йому 7 нових підків і розчавив їх в одній руці. Настав день битви, і Петро Клепець відірвав турку руку, потім вирвав з коренем дерево і вигнав усіх турків із словенської землі.

худого телосложения все королевские войны над ним смеялись.

Ему сказали, что если он и вправду настолько силен, то пусть держа в руке подкову сожмет ее так сильно, что она сломается. Наступил день схватки и Петер порвал руку турку, и выдернув дерево прогнал всех турков со словенской земли.

Petar Klepec bio je mali pastir koji je ču-
vao ovce. Vršnjaci su
ga često zadirkiva-
li. Jednog je dana
zamolio Boga da mu
da snage. Budući da
je Petar Klepec bio
dobar čovjek, Bog
mu je ispunio želju.
Rekao mu je neka
iščupa grm, brezu, pa
onda da hoda. Peter
Klepec je to učinio i
otkrio da je stvarno
jak.

Petar Klepec je bio
mali pastir koji je
pasao ovce. Njegovi
vršnjaci su mu čes-
to dosađivali. Jednog
dana, zamolio je Boga
da mu da snagu. Poš-
to je Peter Klepec bio
dobar čovek, Bog je
ispunio njegovu želju.
Rekao mu je da
iščupa grm, brezu
i zatim jelku. Peter
Klepec je to učinio
i otkrio da je zaista
jak.

Jednog dana dođoše
Turci u carstvo. Ubi-
jali su sve koji su im
se približili. Car je
pristao da se rat završi
tako što će se boriti na-
jbolji turski i najbolji
carski vojnici. Petar
Klepec došao je pred
cara da se bori, ali jer
je izgledao malen i
slab, vojnici su mu se
smijali.

Rekli su

Jednog dana Turci su
došli u carstvo. Ubili
su sve koji su im se
približili. Car se složio
da se bore najbolji tur-
ski vojnik i najbolji
vojnik carstva. Peter
Klepec je došao pred
cara i rekao da će da
se on bori, ali pošto je
bio mali i slab, vojnici
su mu se smijali.

da, ako je stvarno
dovoljno jak, treba
zgnječiti potkovu u
ruci. Petar Klepec
naredio je da mu do-
nesu 7 novih potkova i
smrvio ih u jednoj ruci.
Dođe dan bitke i Petar
Klepec otkine turčinu
ruku, zatim iščupa
jedno drvo i istjera
sve Turke iz zemlje
slovenske.

Rekli su mu da, ako
je zaista dovoljno jak,
mora da zdrobi potko-
vicu sa rukom. Peter
Klepec im je naredio
da donesu 7 novih
potkova i zgnječio
ih je sve u jednoj
ruci. Došao je dan
borbe i Peter Klepec je
Turčinu istrgao ruku,
zatim iščupao drvo i
tako isterao sve Turke
sa slovenske zemlje.

ROŠLIN IN VERJANKO

Rošlin je Verjanku ubil očeta in brata, zato ga Verjanko ni imel rad. Verjanko je mamu prosil, da se poroči s komerkoli, samo z Rošlinom ne, a ga mama ni poslušala in se je poročila z Rošlinom. Ker ni želela, da bi Verjanko dobil del premoženja po svojem očetu, je Rošlinu naročila, naj ubije njenega sina, ampak Verjanko je ta pogovor med mamu in Rošlinom slišal. Naslednji dan se je Verjankova mama delala, da je bolna, in je sina prosila, naj ji gre po vodu na črno goro, da bo ozdravela. Verjanko je vzel sabljico in odšel na goro. Tam je ubil Rošlina in njegovo kri je prinesel pit svoji mami.

Rošlin je ubil Verjankovog oca i brata, zato ga Verjanko nije volio. Verjanko je tražio od majke da se uda za bilo koga, samo ne za Rošlina, ali majka ga nije poslušala i udala se za Rošlina. Kako nije željela da Verjanko dobije dio očeve imovine, naredila je Rošlinu da ga ubije. Verjanko je čuo razgovor između njegove majke i Rošlina. Sutradan se Verjankova majka pretvarala da je bolesna i zamolila sina da ode na Crnu planinu i da joj pronađe vodu, s pomoćju koje će ozdraviti. Verjanko je uzeo sablju i otišao u planinu. Tamo je ubio Rošlina i njegovu krv donio majci da popije.

Розлин го убил таткото од неговиот татко и брат, па Верјанко не му се допаднал. Верјанко побара од мајка му да се омажи со некого, само со Рошлин, но Мама не го слушаше и се ожени со Рошлин. Бидејќи не сакаше Верјанко да добие дел од имотот по нејзиниот татко, таа му нареди на Рошлин да го убие својот син. И Верјанко го слушна овој разговор помеѓу мама и Розлин. Следниот ден мајката на Веријан работеше да се разболи и побара од нејзиниот син да оди на црниот рид за да ја добие подобро. Верјанко го зеде мечот и отиде на планината. Таму го уби Рашлин, а неговата крв му ја донесе мајка на јама.

Rozlin vrau Verin nga babai dhe vëllai i tij, kështu që Verjanko nuk e pëlqeu atë. Verjanko e pyeti nënën e tij martohet me të gjithë, vetëm me Rošlin, por Mama nuk e ka dëgjuar atë dhe është martuar me Rushlin. Sepse nuk është e donte Verjanko për të marrë një pjesë të pronës së babait të saj, ajo urdhëroi Roslin për ta vrarë djalin e tij. Dhe Verjanko dëgjoi këtë bisedë midis mamasë dhe Rozlin. Të nesërmen, nëna e Verjan ajo ishte e sëmurë dhe e pyeti djalin e saj për të shkuar në Malin e Zi për ta marrë atë për të marrë më mirë. Ai mori Verjanko një shpatë dhe shkoi në mal. Ai vrau Rashlin atje dhe gjaku i tij sollti nënën e tij në gropë.

Рошлін убив Вер'янку його батька і брата, тому Вер'янку його не любив. Вер'янку просив свою маму вийти заміж за будь-кого, але тільки не за Рошліна, але мати не послухала його і вийшла заміж за Рошліна. Оскільки вона не хотіла, щоб Вер'янку отримав частину майна свого батька, вона наказала Рошліну вбити його сина. Цю розмову між матір'ю та Рошліном чув Вер'янку. Другого дня Вер'янкува мати прикинулася хворою і попросила сина піти у чорну гору по воду, щоб вона одужала. Взяв Вер'янку шаблю та й пішов у гору. Там він убив Рошліна і його кров приніс матері, щоб вона напилася.

Rošlin je ubio Verjankova oca i brata, pa ga Verjanko nije volio. Verjanko je molio majku da se uda za bilo koga, samo ne za Rošlina, no majka ga nije poslušala i udala se za Rošlina. Budući da nije željela da Verjanko dobije dio očeve imovine, naredila je Rošlinu da joj ubije sina. Verjanko je čuo taj razgovor svoje majke i Rošlina. Sutradan se Verjankova majka pričini bolesnom i zamoli sina da ode u goru crnu po vodu da ozdravi. Verjanko uze sablju i ode u planinu. Tu je ubio Rošlina i njegovu krv donio piti njegovoj majci.

Рошлин убил брата и отца Вепянку, из-за чего Верьянку его ненавидел. Верьянку просил маму чтобы она вышла замуж за кого угодно, только не за Рошлина, но мама его не послушала и вышла за него замуж. Из-за того, что мать не хотела, чтобы Верьянку получил часть отцовского наследства, она просила Рошлина чтобы он его убил. Но Верьянку подслушал этот разговор. На следующий день его мать делала вид что она заболела и попросила сына чтобы тот сходил за водой из источника, чтобы она выздоровела. Верьянку взял с собой саблю и отправился к источнику. Там он убил Рошлина и его кровь принес матери, чтобы она ее выпила.

Rošlin je Verjanku ubio oca i brata, zato ga Verjanko nije voleo. Zamolio je majku da se uda za bilo koga, samo sa Rošlinom ne, ali ga mama nije slušala i udala se baš za njega. Budući da nije htela da Verjanko dobije deo očeve imovine, naredila je Rošlinu da ubije njenog sina. Verjanko je čuo taj razgovor. Sutradan se je Verjanova majka pravila da je bolesna i zamolila je svog sina da ode po vodu na crnu goru kako bi joj pomogla da se oporavi. Verjanko je uzeo mač i otišao na planinu. Tamo je ubio Rošlina i njegovu krv doneo majci.

SOSEDOV SIN

Smrekar je bogat kmet, ki ima hčerko Franico. Želi si, da bi se poročila z bogatim kmetom, a Franica se zaljubil v soseda Štefana. Štefan je reven, njegov oče pa je alkoholik. Ker Franica ve, da njen oče zveze s Štefanom ne bi dovolil, se srečujeta na skrivaj.

Nekega dne gre Štefan z gospodom Smrekarjem na sejem in ko ga Smrekar pohvali, Štefan prosi, da bi se poročil s Franico. Smrekar je jezen in Franici ne dovoli, da bi se še kdaj videla s Štefanom. Organizira ji celo poroko, a Franica pred poroko zbeži.

Najdejo jo šele čez nekaj dni, a je hudo bolna. Smrekar želi narediti vse, da bi bila njegova hčerka zdrava, zato gre v cerkev molit. Tam sreča Štefana in mu pove, da zdaj dovoli njegovo zvezo s Franico. Franica nato ozdravi. Poroči se s Štefanom in skupaj imata otroka. Na koncu so vsi srečni.

Smrekar je bogati farmer koji ima kćer Franicu. On želi da se ona uda za bogatog farmera, ali Franica se je zaljubila u njegovog komšiju Štefana. Štefan je siromašan, a otac mu je alkoholičar. Pošto Franica zna da njen otac ne bi dozvolio njenu vezu sa Štefanom, njih dvoje se sastaju tajno.

Jednog dana Štefan odlazi na vašar s gospodinom Smrekarom i kad ga je Smrekar pohvalio, Štefan je tražio ruku njegove kćeri (zamolio ga je da mu dozvoli brak sa njegovom kćerkom Franicom). Smrekar se je naljutio i zabranio Franici da više ikad vidi Štefana. On joj čak organizira vjenčanje, ali Franica pobjegne prije vjenčanja.

Pronalaze je tek nakon nekoliko dana, ali je teško bolesna. Smrekar želi učiniti sve da njegovoj kćerki bude bolje, pa ode u crkvu da se pomoli. Tamo sretno Štefana i govori mu da sada dozvoljava njihovu vezu. Franica tada ozdravi. Uda se za Štefana i dobiju zajedničko dijete. Na kraju, svi su srećni.

Смрекар е богат земјоделец кој што има ќерка по име Франица. Тој сака таа да се омажи за богат земјоделец, а неговата ќерка Франица се заљубила во соседот Штефан. Штефан е сиромав, неговиот татко па е алкохоличар. Франица знае дека нејзиниот татко нема да и дозволи да се гледаат со Штефан.

Еден ден Штефан замина со господинот Смрекар на саем и кога Смрекар го пофали, Штефан го моли да се ожени со неговата ќерка Франица. Смрекар е лут и повеќе не и дозволува да се гледа со Штефан. Организирал свадба, а Франица пред свадбата избега.

Ја најдоа по неколку дена, ама е многу болна. Тој ќе направи се за да биде неговата ќерка подобро, затоа оди во црква да се моли. Таму го сретнува на Штефан и му кажува, дека сега дозволува врска со неговата ќерка Франица. Меѓутоа Франица оздравела. Се омажила со Штефан и заедно имаат деца. На крајот се сите среќни.

Smrekar është një fermer i pasur që ka një vajzë Franica. Dëshiron që ajo të martohet me një fermer të pasur, por Franica ra në dashuri në fqinjin e saj Stefanin. Stefani është i varfër dhe babai i tij është alkoolik. Meqë Franica e di se babai i saj nuk do të lejonte lidhjen me Stefanin, ata takoheshin fshehurazi.

Një ditë Stefani me zotërinë Smrekar shkon në panair dhe kur Smrekar e përshëndet atë, Stefani i kërkon që të martohet me Franicën. Smrekar u zemërua dhe nuk e lejoi Franicën që të shihet me Stefanin. Ai e organizon të gjithë dasmën e saj, por Franica iku para dasmës.

Ata e gjejnë atë disa ditë më vonë, por ajo është e sëmurë rëndë. Smrekar dëshiron të bëjë gjithëçka për të qenë vajza e tij më mirë, kështu që shkon në kishë për tu lutur. Atje e takon Stefanin dhe i thotë atij që tani e lejoi lidhjen e tij me Franicën. Franica pastaj shërohet. Martohet me Stefanin dhe së bashku kanë fëmijë. Në fund të gjithë janë të lumtur.

Смрекар – багатий фермер, у якого є донька Франіка. Він хоче, щоб вона вийшла заміж за багатого фермера, але Франіка закохалася в сусіда Штефана. Штефан був бідним, а його батько алкоголіком. Оскільки Франіка знала, що її батько не дозволить мати стосунки зі Штефаном, вони зустрічаються таємно.

Одного разу Штефан йде на ярмарок з паном Смрекарем, і коли Смрекар робить йому комплімент, Штефан просить його одружитися з Франікою. Смрекар розгніваний і не дозволяє Франіці більше ніколи бачитися зі Штефаном. Він навіть організовує її весілля, але Франіка тікає перед весіллям.

Вони знаходять її лише через кілька днів, але вона дуже хвора. Смрекар хоче зробити все, щоб дочці стало краще, тому йде до церкви молитися. Там він зустрічає Штефана і каже йому, що тепер дозволяє його стосунки з Франікою. Франіка тоді зцілюється. Вона виходить заміж за Штефана, і вона народжує дитину. У підсумку всі задоволені.

Смрекар был богатым фермером. У него была дочь по имени Франица. Он хочет, чтобы она вышла замуж за богатого фермера, а она влюбилась в соседа Штефана. Штефан беден, а его отец алкоголик. Из-за того, что Франица знает, что ее отец против того чтобы она была вместе с Штефаном, они встречаются скрытно.

Однажды Штефан отправился вместе с Смрекаром на ярмарку, и после того как Смрекар его похвалил, Штефан попросил разрешения чтобы жениться на Франице. В ярости Смрекар запретил Франице видеться с Штефаном. После того как отец организовал свадьбу дочери с отцовским кандидатом, дочь с нее сбегает.

Ее нашли только через несколько дней, она сильно заболела. Смрекар готов на все, лишь бы ее дочь выздоровела, поэтому он пошел в церковь молиться. Там он нашел Штефана и сказал ему, что он не против того чтобы Stefan и Франица были вместе. Франица выздоравливает. Она вышла замуж за Штефана. В итоге все остались счастливы.

Smrekar je bogati seljak koji ima kćer Franicu. On želi da se ona uda za bogatog farmera, ali Franica se zaljubila u njegovog susjeda Štefana. Stefan je siromašan, a otac mu je alkoholičar. Kako Franica zna da njezin otac ne bi dopustio vezu sa Štefanom, tajno se sastaju.

Jednog dana Štefan odlazi na sajam s gospodinom Smrekarom, a kad mu Smrekar udijeli kompliment, Štefan zaprosi za Franicu. Smrekar je ljut i ne dopušta Franici da više ikada vidi Štefana. Čak joj organizira i vjenčanje, ali Franica bježi prije vjenčanja.

Pronalaze je tek nakon nekoliko dana, ali je teško bolesna. Smrekar želi učiniti sve da njegovoj kćeri bude bolje, pa odlazi u crkvu na molitvu. Tamo susreće Štefana i govori mu da sada dopušta njegovu vezu s Franicom. Franica tada ozdravi. Udaje se za Štefana i zajedno imaju dijete. Na kraju su svi zadovoljni.

Smrekar je bogat farmer koji ima kćerku Franicu. Otac želi da se mu kći uda za bogatog farmera, a Franica se zaljubila u komšiju Štefana. Štefan je siromašan, a i otac mu je alkoholičar. Zato što Franica zna da njen otac ne bi dozvolio vezu sa Štefanom, se oni sastaju tajno.

Jednog dana ode Štefan sa gospodinom Smrekarom na sajam i kada ga Smrekar pohvali, Štefan ga zamoli da mu dozvoli da se oženi sa Franicom. Smrekar je ljut i ne dozvoljava Franici da bi ikada više videla Štefana. Organizira joj venčanje, ali Franica pobjegne prije venčanja.

Nalaze je za nekoliko dana, ali je veoma bolesna. Smrekar želi da učini sve kako bi kćer ozdravila, pa odlazi u crkvu da moli. Tamo sretne Štefana i kaže mu da dozvoljava njegovu vezu sa Franicom. Franica ozdravi. Uda se za Štefana i zajedno imaju dijete. Na kraju svi su sretni.

CVETJE V JESENI

Janez je starejši gospod. Po poklicu je odvetnik in ker ima težave z zdravjem, mu zdravnik naroči, naj gre na podeželje. Odloči se, da bo šel k bratrancu Boštjanu Presečniku na Jelovo brdo in se zaljubi v njegovo hčerko Meto.

Zaradi službe se mora vrniti v Ljubljano, a je odločen, da si bo na Jelovem brdu kupil posestvo. Želi se poročiti z Meto in najprej za dovoljenje vpraša njene starše. Strinjajo se. Ko pride do Mete in jo vpraša, ali bi se poročila z njim, je zelo srečna. Ker pa ima na srcu neko prirojeno napako, od prevelike navdušenosti umre Janezu v naročju.

Janez se nikoli več ne poroči, vsako leto pa gre na Jelovo brdo in Metin grob.

Janez je stariji gospodin. Po zanimanju je odvetnik i zbog zdravstvenih problema doktor mu naređuje da ode na selo. Tamo odlazi kod svog rođaka Boštjana Presečnika na Jelovo brdo i zaljubljuje se u njegovu kćerku Metu.

Zbog posla se mora vratiti u Ljubljano, ali je odlučan da kupi imanje na Jelovom brdu. Želi da oženi Metu i prvo pita njene roditelje za dozvolu. Oni se slažu i kada on dođe kod Mete i pita je da li bi se udala za njega, ona je veoma srečna. Budući da ima neku vrstu urođene mane u srcu, umire u Janezovim rukama od prevelikog entuzijazma.

Janez se više nikada nije ženio, svake godine je posjećivao Jelovo brdo i Metin grob.

Јанез е постар господин. Тој е адвокат, затоа што има проблеми со здравјео, докторот му препорачува да оди во природа. Таму оди кај неговиот братучет Боштијан Пресечник на Јелово брдо и се вљубил во неговата ќерка Мета.

Заради работата мора да се врти во Љјубјана, а е одлучен, да купи земја. Сака да се ожени со Мета ама за дозвола ќе ги праша нејзините родители. Тие се сложуваат и кога ќе појде кај Мета и ја праша, дали ќе се омажиш со него, е многу среќна. Затоа што е родена со мана на срцето од голема возбуда му умре на Јанез во раце.

Јанез никогаш повеќе нема да се ожени, секоја година одел на Јелово брдо на гробот од Мета.

Janez është një zotëri i vjetër. Profesioni i tij është avokat dhe kur ka probleme me shëndetin, mjeku e udhëzon që të shkojë në fshat. Atje shkon te kushëriri i tij Boshtjan Preseçnik në Jelovo brdo dhe bie në dashuri me vajzën e tij Metën.

Për shkak të shërbimit ai duhet të kthehet në Ljubljane, por ai është i vendosur që të blejë një pronë në Jelovo brdo. Dëshiron të martohet me Metën dhe pastaj i pyeti prindërit e saj për leje. Ata bien dakord dhe kur vijnë tek Mete dhe e pyesin atë se a do të martohet me të, ajo ishte shumë e lumtur. Për shkak që ka në zemër një të metë nga lindja, nga entuziazmi i madh vdes në krahët e Janezit.

Janez nuk u martua më kurrë, çdo vit shkon në Jelovo rrdo tek varri Metës.

Янез — старший джентльмен. За фахом він юрист, і через проблеми зі здоров'ям лікар наказує йому поїхати в село. Там він їде до свого двоюрідного брата Боштяна Пресечника на Єлово Брдо і закохується в його дочку Мету.

У зв'язку з роботою він повинен повернутися до Любляни, але він твердо вирішив купити нерухомість на Єловій Брдо. Він хоче одружитися з Метою і спочатку запитує дозволу у її батьків. Вони погоджуються, і коли він приходить до Мети і запитує її, чи вийде вона за нього заміж, вона дуже щаслива, але оскільки вона має вроджений дефект серця, вона помирає на руках у Янеза від надмірного перебудження.

Янез більше не одружується, й щороку їздить на Єлове Брдо та на могилу Мети.

Янез уже пожилой человек. По профессии он адвокат. У него появились проблемы со здоровьем, поэтому доктор ему советует, чтобы тот переехал в сельскую местность. Там он отправился к двоюродному брату Боштяну Пресечнику в Елово Брдо и влюбляется в его дочь Мету.

Из-за работы он вынужден вернуться в Люблян, при этом он определился что в Jelenovi brdi купить себе землю. Он хочет жениться на Мете, но для начала он попросил на это разрешения у ее родителей. Они согласились и Янез пришел к Мете и спросил у нее, выйдет ли она за него замуж, она очень обрадовалась. Из-за ее врождённых проблем с сердцем, от чрезмерного счастья она умирает.

Янез больше так и не женился, и каждый год приезжает в Елово Брдо на могилу Меты.

Janez je stariji gospodin. Po struci je pravnik, a zbog zdravstvenih problema liječnik ga naređuje da ode na selo. Tamo odlazi kod rođaka Boštjana Presečnika na Jelovo brdo i zaljubljuje se u njegovu kćer Metu.

Zbog posla se mora vratiti u Ljubljano, ali je odlučan kupiti imanje na Jelovom brdu. Želi oženiti Metu i prvo pita njezine roditelje za dopuštenje. Dogovorijo se, i kada on dođe kod Mete i pita je bi li se udala za njega, ona se jako obradova. Budući da ima neku urođenu manu srca, od prevelikog entuzijazma umire u Janezovim rukama.

Janez se više ne ženi, svake godine odlazi na Jelovo brdo i na Metin grob.

Janez je stariji gospodin. Po zanimanju je advokat i zato što ima zdravstvene probleme, zbog toga mu njegov liječnik naredi da ode na selo. Odlazi na Jelovo Brdo kod rođaka Boštjana Presečnika i zaljubljuje se u njegovu kćer Metu.

Zbog posla mora da se vratiti u Ljubljano, ali je odlučan da kupi nekretninu na Jelovom brdu. Želi se oženiti za Metom i zato prvo pita njene roditelje za dozvolu. Oni se slažu i kada Meta dođe Janez je pita dali bi se oženilasanjime, onajeveomasretna. Pošto Meta ima na srcu urođenu manu, zbog tog prevelikog entuzijazma umre Janezu u naručju.

Janez se nikada više ne oženi, svake godine odlazi na Jelovo brdo i obilazi Metin grob

